

BAKALÁŘSKÉ STUDIUM: POVINNÉ CIZÍ JAZYKY VE SPOLEČNÉM ZÁKLADU

Během studia musíte v každém studijním programu složit zkoušky z cizích jazyků. Zkoušky patří do tzv. *povinných předmětů společného základu* (dále sem patří Úvod do filozofie a Proseminář akademické práce).

Zkoušky musíte skládat z jazyků nabízených Jazykovým centrem FF UK (<https://jc.ff.cuni.cz>), tedy z *angličtiny, němčiny, francouzštiny, španělštiny, ruštiny, italštiny a latiny*. V některých studijních programech však může být nabídka jazyků užší (například jen angličtina, němčina, francouzština).

Zkoušky jsou dvou typů

- **zkouška na úrovni B2** (vyžaduje aktivní jazykové dovednosti na úrovni B2 dle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky)
- **zkouška z akademického čtení** (vyžaduje percepční jazykové dovednosti nutné pro efektivní práci s odbornými texty)

JAK POZNÁTE, JAKÉ JAZYKY MÁTE SPLNIT?

Vycházejte z **oficiálního studijního plánu svého studijního programu**. Studijní plány si můžete stáhnout ze stránky plany.ff.cuni.cz.

Každý studijní program má požadavky na jazykové zkoušky v povinných předmětech společného základu určené specificky. Mohou vypadat např. takto:

	Kód SIS	hodin předn./sem.		Atestace	Kredity
		ZS	LS		
Povinné předměty společného základu					
Úvod do filozofie		2 × (2 / -)		2 × Z	2 × 3
Cizí jazyk I úroveň B2 (A, N, F)				Zk	5
Cizí jazyk II akademické čtení (A, N, F, R, Š, I)				Zk	3
Proseminář akademické práce	APROSAP01			Z	2

SAMOSTATNÉ (JEDNOBOROVÉ) STUDIUM

Zde je situace jednoduchá: **Ve studijním plánu máte požadavky na zkoušky z jazyků jasně uvedeny**, a to jak na **typ zkoušky** (zkouška na úrovni B2 vs. zkouška z akademického čtení), tak na **škálu jazyků** (např. A = angličtina, N = němčina, F = francouzština).

Studijní plán obvykle požaduje dvě zkoušky, např.:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 (většinou z A, N, F)
- Cizí jazyk II – zkouška z akademického čtení (nejčastěji A, N, F, R, Š, I)

Zkoušky musí být každá z jiného jazyka, tzn. v tomto případě složí student zkoušku z Cizího jazyka I (na úrovni B2) např. z *angličtiny* a zkoušku z Cizího jazyka II (z akademického čtení) např. z *ruštiny*.

SDRUŽENÉ (DVOUBOROVÉ) STUDIUM

Zde je situace složitější. Každý ze dvou studijních plánů vašich dvou sdružených studií má jiný studijní plán, tzn. i jiné požadavky na zkoušky z jazyků v rámci povinných předmětů společného základu.

Proto jsou požadavky na jazykové zkoušky ve vaší kombinaci studijních programů **průnikem požadavků z obou vašich studijních plánů**. Je přitom třeba pamatovat na to, že **vždy musíte splnit požadavky studijního plánu s vyšší náročností zkoušek** (tj. zkouška na úrovni B2 má přednost před zkouškou z akademického čtení) a **omezenějším výběrem jazyků**.

Příklad

Studijní plán vašeho prvního studijního programu obsahuje v povinných předmětech společného základu tyto zkoušky:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 (A, N, F)
- Cizí jazyk II – zkouška na úrovni B2 (A, N, F, R, Š, I)

Studijní plán vašeho druhého studijního programu obsahuje v povinných předmětech společného základu tyto zkoušky:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 (A)
- Cizí jazyk II – zkouška z akademického čtení (N, F, R, Š)

Výsledný požadavek (tj. průnik požadavků obou studijních plánů) na jazykové zkoušky v povinných předmětech společného základu v takovém sdruženém studiu bude:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 (A) – první studijní program požaduje pro zkoušku Cizí jazyk I *angličtinu, němčinu a francouzštinu na úrovni B2*; druhý studijní program požaduje pro zkoušku Cizí jazyk I pouze *angličtinu na úrovni B2*; **průnikem** těchto požadavků je zkouška z *angličtiny na úrovni B2*.
- Cizí jazyk II – zkouška na úrovni B2 (N, F, R, Š) – první studijní program požaduje pro zkoušku Cizí jazyk II *angličtinu, němčinu, francouzštinu, ruštinu španělštinu nebo italštinu na úrovni B2*; druhý studijní program požaduje pro zkoušku Cizí jazyk II *němčinu, francouzštinu, ruštinu nebo španělštinu na úrovni zkoušky z akademického čtení*; **průnikem** těchto požadavků je zkouška na úrovni B2 (určeno požadavky prvního studijního programu) z *němčiny, francouzštiny, ruštiny nebo španělštiny* (určeno požadavky druhého studijního programu).

Pozor! Studujete ve sdruženém (dvouoborovém) studiu a jeden z vašich studijních programů je filologický?

Studujete-li některý z jazyků ve společném základu (A, N, F, R, Š, I) jako oborový jazyk na svém filologickém studijním programu, je tím **v rámci sdruženého studia tento jazyk automaticky pokládán za splněný, tj. neskládáte z něj zkoušku ani pro splnění povinnosti na druhém studijním programu.**

Příklad

Váš první studijní program je anglistika a ten má v povinných předmětech společného základu pouze tuto zkoušku:

- Cizí jazyk II – zkouška na úrovni B2 (N, F, R, Š, I, L)

Studijní plán vašeho druhého studijního programu obsahuje v povinných předmětech společného základu tyto zkoušky:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 (A, N, F)
- Cizí jazyk II – zkouška z akademického čtení (A, N, F, R, Š)

Výsledný požadavek (tj. průnik požadavků obou studijních plánů) na jazykové zkoušky v povinných předmětech společného základu v takovém sdruženém studiu bude:

- Cizí jazyk I – zkouška na úrovni B2 – **neplníte**, protože je již automaticky splněna studiem anglistiky.
- Cizí jazyk II – zkouška na úrovni B2 (N, F, R, Š) – první studijní program (anglistika) požaduje pro zkoušku Cizí jazyk II *němčinu, francouzštinu, ruštinu španělštinu, italštinu*

nebo *latinu na úrovni B2*; druhý studijní program požaduje pro zkoušku Cizí jazyk II *angličtinu, němčinu, francouzštinu, ruštinu nebo španělštinu na úrovni zkoušky z akademického čtení*; **průnikem** těchto požadavků je *zkouška na úrovni B2* (určeno požadavky prvního studijního programu, tj. anglistiky) *z němčiny, francouzštiny, ruštiny nebo španělštiny* (určeno požadavky druhého studijního programu a nemožností skládat tuto zkoušku z angličtiny, kterou studujete v rámci anglistiky).

Technická poznámka ke zkouškám z latiny: V případě latiny je paralelou ke zkoušce na úrovni B2 *zkouška označená Zk+* a paralelou ke zkoušce z akademického čtení *zkouška označená Zk-*.

Technická poznámka k SIS: Celý systém je natolik komplexní, že to, které jazyky má student plnit, se často nedá jednoduše vyčíst ze SIS. „Správný stav“ je totiž někdy tak složitý, že ho SIS neumí správně zobrazit. Proto je nezbytné systému požadavků na jazykové zkoušky v povinných předmětech společného základu věcně rozumět. Nebojte se poradit s odpovídajícími osobami na své katedře/ústavu nebo se svou studijní referentkou.

MUSÍM POUZE SLOŽIT ZKOUŠKY, NEBO MUSÍM CHODIT NA VÝUKU JAZYKŮ, KTERÉ MÁM V POVINNÝCH PŘEDMĚTECH SPOLEČNÉHO ZÁKLADU?

Povinné je pouze složení zkoušek. Zkoušky jsou ale vypsány jako **předměty v SIS!**

Zkoušky na úrovni B2 mají vždy kód **ASZxx1000**, kde xx odpovídá jednotlivým jazykům (AJ/FJ/NJ/RJ/SJ/IJ/LJ).

Zkoušky z akademického čtení mají vždy kód **ASZxx2000**, kde xx opět odpovídá jednotlivým jazykům (AJ/FJ/NJ/RJ/SJ/IJ/LJ). Zkoušky z akademického čtení je ale možno splnit také úspěšným absolvováním kurzů zakončených zkouškou – tyto kurzy mají kód **ASZxx3050** (je u nich nastavena záměnnost se samostatnými zkouškami s kódem ASZxx2000).

Vedle zkoušek se studenti samozřejmě v SIS mohou zapsat také do jazykových kurzů, pomocí kterých se budou učit jazyk, aby se následně mohli přihlásit ke zkoušce a úspěšně ji složit (a tím splnit povinnost danou v povinných předmětech společného základu). **Tyto kurzy jsou všechny volitelné a záleží na každém studentovi, nakolik je potřebuje absolvovat.** Kurzy mají kódy **ASZxx3000 – ASZxx3999**, kde xx opět odpovídá jednotlivým jazykům (AJ/FJ/NJ/RJ/SJ/IJ/LJ).